

किसी बात को कहने के ढंग को वाच्य कहते हैं। संस्कृत में कर्ता, कर्म और भाव की प्रधानता के विचार से तीन प्रकार के वाच्य होते हैं—कर्तृवाच्य, कर्मवाच्य और भाववाच्य। इनमें से कर्तृवाच्य अकर्मक और सकर्मक क्रियाओं के वाक्य होते हैं। कर्मवाच्य केवल सकर्मक क्रियाओं के वाक्य होते हैं और भाववाच्य केवल अकर्मक क्रियाओं के होते हैं।

1. **कर्तृवाच्य**—जिन वाक्यों में क्रिया कर्ता के पुरुष एवं वचन के अनुसार होती है, उनमें कर्तृवाच्य होता है, जैसे— अहं पुस्तकं पठामि। इसमें ‘पठामि’ क्रिया कर्ता ‘अहं’ के अनुसार उत्तम पुरुष, एकवचन में है।

2. **कर्मवाच्य**—जब सकर्मक धातुओं का कर्ता तृतीया विभक्ति में और कर्म प्रथमा विभक्ति में हो तथा क्रिया का पुरुष व वचन इसी प्रथमान्त कर्म के अनुसार हो, तब कर्मवाच्य होता है। जैसे— मया ग्रन्थः पद्यते।

3. **भाववाच्य**—भाववाच्य में क्रिया की प्रधानता है। इसमें कर्म नहीं होता। जैसे— तेन हस्यते। भाववाच्य में क्रिया सदैव प्रथम पुरुष एकवचन में होती है। केवल अकर्मक धातुओं का परिवर्तन भाववाच्य में होता है।

कर्तृवाच्य से कर्मवाच्य में परिवर्तन

कर्तृवाच्य से कर्मवाच्य में परिवर्तन के निम्नलिखित नियम हैं—

1. कर्ता को तृतीया विभक्ति में परिवर्तित करना चाहिए।

2. कर्म को प्रथमा विभक्ति में परिवर्तित करना चाहिए।

3. क्रिया के मूलरूप में यक् जोड़कर उसका रूप आत्मनेपद की धातुओं के समान चलाना चाहिए तथा कर्म के पुरुष एवं वचन के अनुसार क्रिया को निश्चित करना चाहिए। जैसे— त्वं वृक्षं पश्यसि। इस वाक्य में कर्ता ‘त्वम्’ को तृतीया में परिवर्तित करने पर ‘त्वया’ हो जायेगा। ‘पश्यसि’ क्रिया का मूल रूप ‘दृश्’ है। ‘दृश्’ में यक् जोड़ने पर ‘दृश्यते’ होगा। इसका रूप आत्मनेपद धातु ‘लभ्’ की तरह चलाने पर लट्टकार, प्रथम पुरुष, एकवचन में ‘दृश्यते’ होगा। कर्म ‘वृक्षम्’ के स्थान पर प्रथमा विभक्ति में वृक्षः होगा। इस प्रकार कर्मवाच्य का वाक्य ‘त्वया वृक्षः दृश्यते’ होगा।

4. लट्टकार में धातु में यक् का योग नहीं किया जाता है तथा धातुरूप को आत्मनेपद की धातुओं के समान चलाते हैं। जैसे— हस् धातु में हसिष्यति (कर्तृवाच्य), हसिष्यते (कर्मवाच्य)।

कुछ वाक्यों के वाच्य-परिवर्तन नीचे प्रस्तुत हैं—

कर्तृवाच्य

कर्मवाच्य

लट् लकार

गमः वेदं पठति

रामेण वेदः पद्यते।

(2020MQ)

बालकः चन्द्रं पश्यति

बालकेन चन्द्रः दृश्यते।

बालकः गीतां पठति

बालकेन गीता पद्यते।

वयं जलं पिबामः

अस्माभिः जलं पीयते।

गमः पत्रं लिखति

रामेण पत्रं लिख्यते।

अहं पुस्तकं पठामि

मया पुस्तकं पद्यते।

लट् लकार

गमः वेदं पठिष्यति

रामेण वेदः पठिष्यते।

बालकः चन्द्रं द्रक्ष्यति

बालकेन चन्द्रः द्रक्ष्यते।

वयं जलं पास्यामः

अस्माभिः जलं पास्यते।

लोट् लकार

रामः वेदं पठतु
बालकः चन्द्रं पश्यतु
त्वं मां पश्य

रामेण वेदः पठयताम् ।
बालकेन चन्द्रः दृश्यताम् ।
त्वया अहं दृश्यै।

लङ् लकार

रामः वेदं अपठत्
बालकः चन्द्रं अपश्यत्
त्वं मां अपश्यः

रामेण वेदः अपठ्यता
बालकेन चन्द्रः अदृश्यत ।
त्वया अहं अदृश्ये।

कर्तृवाच्य से भाववाच्य में परिवर्तन

- कर्मवाच्य एवं भाववाच्य में आत्मनेपद की क्रिया प्रयुक्त होती है।
- कर्ता को तृतीया विभक्ति में परिवर्तित करना चाहिए।
- कर्मवाच्य तथा भाववाच्य बनाते समय सार्वधातुक लकारों (लट्, लोट्, लङ् एवं विधिलिङ्) में धातु में यक् प्रत्यय लगाते हैं, जिसका 'य' शेष रहता है। 'य' जोड़ने के पश्चात् धातु के आत्मनेपद में रूप चलाते हैं। अन्य लकारों में 'य' नहीं जुड़ता और रूप केवल आत्मनेपद में ही चलते हैं। जैसे— गम् + यक् = गम् + य = गम्या गम्य के लट्, लोट्, लङ् एवं विधिलिङ्, लकारों में प्रथम पुरुष एकवचन के रूप क्रमशः इस प्रकार होंगे—

गम्यते, गम्यताम्, अगम्यत् एवं गम्येत्। लट् लकार में साधारण धातु से गमिष्यते इत्यादि रूप ही बनेगे।

कुछ वाक्यों के वाच्य-परिवर्तन नीचे प्रस्तुत हैं—

कर्तृवाच्य	भाववाच्य
त्वं तिष्ठसि	त्वया स्थीयते।
सः तिष्ठति	तेन स्थीयते।
सः अभवत्	तेन अभूयता।
त्वं हस	त्वया हस्यताम्।
अहं तिष्ठामि	मया स्थीयते।
सा हसति	तया हस्यते।
श्यामः गच्छति	श्यामेण गम्यते।

कर्मवाच्य एवं भाववाच्य में प्रयोग होने वाले पठ् और गम् धातु के रूप यहाँ दिये जा रहे हैं।

1. पठ् (पढ़ना)

लट् लकार (वर्तमान काल)

पुरुष	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्र० पु०	पठ्यते	पठयते	पठयन्ते
म० पु०	पठ्यसे	पठयेथे	पठ्यध्वे
३० पु०	पठ्ये	पठयावहे	पठयामहे

लोट् लकार (आज्ञावाचक)

प्र० पु०	पठ्यताम्	पठयेताम्	पठ्यन्ताम्
म० पु०	पठ्यस्व	पठयेथाम्	पठ्यध्वम्
३० पु०	पठ्यै	पठयावहै	पठयामहै

विधिलिङ् लकार ('चाहिए' के अर्थ में)

प्र० पु०	पठ्येत्	पठ्येयाताम्	पठ्येन्
म० पु०	पठ्येथाः	पठ्येयाथाम्	पठ्येध्वम्
उ० पु०	पठ्येय	पठ्येवहि	पठ्येमहि

लङ् लकार (भूतकाल)

प्र० पु०	अपठ्यत	अपठ्येताम्	अपठ्यन्त
म० पु०	अपठ्यथाः	अपठ्येथाम्	अपठ्यध्वम्
उ० पु०	अपठ्ये	अपठ्यावहि	अपठ्यामहि

लट् लकार (भविष्यत् काल)

प्र० पु०	पठिष्यते	पठिष्येते	पठिष्यन्ते
म० पु०	पठिष्यसे	पठिष्येथे	पठिष्यध्वे
उ० पु०	पठिष्ये	पठिष्यावहे	पठिष्यामहे

2. गम्, गच्छ (जाना)

लट् लकार

पुरुष	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्र० पु०	गम्यते	गम्येते	गम्यन्ते
म० पु०	गम्यसे	गम्येथे	गम्यध्वे
उ० पु०	गम्ये	गम्यावहे	गम्यामहे

लोट् लकार (आज्ञावाचक)

प्र० पु०	गम्यताम्	गम्येताम्	गम्यन्ताम्
म० पु०	गम्यस्व	गम्येथाम्	गम्यध्वम्
उ० पु०	गम्यै	गम्यावहै	गम्यामहै

विधिलिङ् लकार ('चाहिए' के अर्थ में)

पुरुष	एकवचन	द्विवचन	बहुवचन
प्र० पु०	गम्येत्	गम्येयाताम्	गम्येन्
म० पु०	गम्येथाः	गम्येयाथाम्	गम्येध्वम्
उ० पु०	गम्येय	गम्येवहि	गम्येमहि

लङ् लकार (भूतकाल)

प्र० पु०	अगम्यत	अगम्येताम्	अगम्यन्त
म० पु०	अगम्यथाः	अगम्येथाम्	अगम्यध्वम्
उ० पु०	अगम्ये	अगम्यावहि	अगम्यामहि

लट् लकार (भविष्यत् काल)

प्र० पु०	गमिष्यते	गमिष्येते	गमिष्यन्ते
म० पु०	गमिष्यसे	गमिष्येथे	गमिष्यध्वे
उ० पु०	गमिष्ये	गमिष्यावहे	गमिष्यामहे

अन्य धातुओं के कर्मवाच्य तथा भाववाच्य में लट्, लड्, लोट, विधिलिङ्, तथा ल्वट लकारों के प्रथम पुरुष, एकवचन में रूप इस प्रकार होंगे—

धातु	लट्	लङ्	लोट्	विधिलिङ्	लृट्
भू	भूयते	अभूयत	भूयताम्	भूयेत्	भविष्यते
पा	पीयते	अपीयत	पीयताम्	पीयेत्	पाप्यते
दृश्	दृश्यते	अदृश्यत	दृश्यताम्	दृश्येत्	दृक्ष्यते
स्था	स्थीयते	अस्थीयत	स्थीयताम्	स्थीयेत्	स्थास्यते
नी	नीयते	अनीयत	नीयताम्	नीयेत्	नेष्यते
नश्	नश्यते	अनश्यत	नश्यताम्	नश्येत्	नशिष्यते, नड़क्ष्यते
आप्	आप्यते	आप्यत	आप्यताम्	आप्येत्	आप्स्यते
शक्	शक्यते	अशक्यत	शक्यताम्	शक्येत्	शक्ष्यते
प्रच्छ्	पृच्छ्यते	अपृच्छ्यत	पृच्छ्यताम्	पृच्छ्येत्	प्रक्ष्यते
लिख्	लिख्यते	अलिख्यत	लिख्यताम्	लिख्येत्	लेखिष्यते
लभ्	लभ्यते	अलभ्यत	लभ्यताम्	लभ्येत्	लप्स्यते
ज्ञा	ज्ञायते	अज्ञायत	ज्ञायताम्	ज्ञायेत्	ज्ञास्यते
कथ्	कथ्यते	अकथ्यत	अकथ्यताम्	कथ्येत्	कथयिष्यते
कृ	क्रियते	अक्रियत	क्रियताम्	क्रियेत्	करिष्यते

अभ्यास प्रश्न

बालकः पुस्तकं पठति।	मया गम्यते। (2020MS, MT)	सः तिष्ठति।
ते हसन्ति।	अहं गच्छामि।	रामः किं पठति?
वयं गच्छामः।	यूयं पठथ।	रामः हसति। (2019AP, AS)
भूधरः धारयति धराम्।	राजा प्रजा रक्ष्यते।	अजया जलं पीयते।
मया पुस्तकं पठ्यते।	वानरेण फलं खाद्यते।	अहं जलं पिबामि। (2020MP)
रामः गच्छति।	त्वया रामायणम् पठ्यते।	रमा पत्रं लिखति।
अहं पुस्तकं पठामि।	तेन कार्यं क्रियते।	त्वं हससि। (2019AU)
बालिका लिखति।	काकः दधिः खादित।	गुरुणा शिष्यः पाठ्यते।
छात्रः पुस्तकं पठति।	मया जलं पीयते।	त्वं फलं खादसि।
अहं फलं खादामि।	रामेण दुग्धं पीयते।	बालकः पुस्तकं पठति।
रामेण बाणेन हतो बाली।	सीता पुस्तकं पठति। (2020MO)	अस्माभिः जलं पीयते।
त्वम् आपणं गच्छसि।	सीतया रामायणं पठ्यते।	त्वया लज्जते।
अहं पुस्तकं पठामि। (2019AO)	ते वृक्षं पश्यन्ति।	त्वं खादसि।
अहम् इदं कथयामि।	पुत्रेण सह गम्यते।	रामः पत्रं लिखति।
ते पत्राणि लिखन्ति।	रामेण ग्रामः गम्यते।	अहं पुस्तकं पठामि।
अहं ग्रामं गच्छामि।	ते जलं पिबन्ति।	वयं कार्यं कुर्मः।
मया इदम् उच्यते।	पुत्रेण सह गच्छति।	त्वं किम् पठसि।
ते वृक्षं पश्यन्ति।	तेन कार्यं क्रियते।	त्वं पत्रिकां पठसि।
छात्रेण ग्रामः गम्यते।	अहं हरिं पूजयामि।	जनाः मन्त्रम् उच्चारयन्ति।
वटुः पाठं स्मरति।	रामेण विद्यालयः गम्यते।	अहं फलं भक्षयामि।
बालकाः विद्यालयं गच्छन्ति।	कश्चिद् न गच्छति।	अस्माभिः पुस्तकं पठ्यते।
सीता महाभारतं पठति।	त्वं किं पठसि।	रामः कार्यं करोति।
अहं पुस्तकं ददामि।	मित्रेण पत्रं लिख्यते।	सः क्रीडति।
सा पतिं पश्यति।	मया किं क्रियते?	ब्राता गीतां पठति।
सीता गच्छति।	बालकेन पत्रम् लिख्यते।	लता स्वपति पश्यति।
अहं गीतां पठामि।	त्वया किं क्रियते।	माता मम पितरं पश्यति।
अहं रामं पाठयामि।	मया किं क्रियते।	मया इदम् उच्यते।
त्वं किं पठसि।	पुत्रेण सः गच्छति।	मया दुग्धं पीयते।
अहं गच्छामि। (2019AP)	कृष्णः पुस्तकं पठितवान्।	सा लिखति।
रामेण रावणः हन्यते।	अहं हसामि।	रमा गायत्रीं पश्यति। (2020MS)
पित्रा गम्यते।	नारायणः अध्ययनं करोति।	रामः हसति।
अहं वदामि।	कः गायति। (2020MP)	

7. निम्नलिखित वाक्यों में कर्तृवाच्य, कर्मवाच्य एवं भाववाच्य को अलग-अलग कीजिए-

अहं घटं करोमि। मया घटः क्रियते। त्वं गृहं गच्छसि। त्वया गृहं गम्यते। अहं गीतां पठेयम्। मया गीता पठ्यते। अहं पुस्तकं ददामि। मया पुस्तकं दीयते। सीता मृगं पश्यति। सीतया मृगः दृश्यते। तेन याचते। तेन क्रीडयते। त्वया स्थीयते। राधया पच्यते। तेन नीयते। ते खाद्यते। अहं पत्रं लिखामि। अहं महिषं पश्यामि। तेन किं क्रियते? पिता कथां कथयति। मया कर्मः क्रियते। रामेण दुग्धः पीयते। अहं फलं खादामि। सर्वे बालकाः जलं पिबन्ति। सः नयति। तया हस्यते।